



Ministerstwo
Klimatu i Środowiska
Departament Ciepłownictwa

DC-WKiC.506.7.2022.AS
1961435.7118202.5712244

Warszawa, dnia 15-03-2022 r.

Pan
Zygmunt Frankiewicz
Prezes
Związek Miast Polskich

Szanowny Panie Prezesie,

w odpowiedzi na wystąpienie dotyczące trudnej sytuacji polskiego ciepłownictwa systemowego, zawierającego apel o przeznaczenie środków uzyskanych ze sprzedaży uprawnień do emisji CO₂ na modernizację i rozwój polskiego ciepłownictwa systemowego przedstawiam następujące wyjaśnienia.

Na wstępie pragnę zaznaczyć, iż sytuacja sektora ciepłowniczego w kontekście polityki energetyczno-klimatycznej Unii Europejskiej jest władzom polskim dobrze znana, a w trakcie prowadzonych na forum unijnym rozmów w tym zakresie Polska stara się o możliwie maksymalne zabezpieczenie interesów polskiego przemysłu. Obecnie w Brukseli negocjowany jest Pakiet Fit for 55, mający na celu dostosowanie wybranych obszarów do nowego celu unijnego – redukcji emisji gazów cieplarnianych o 55% do 2030 r.

Pakiet zawiera propozycje łącznie 13 aktów legislacyjnych, obejmujących obszary klimatu i energii, a także sektora paliwowego, elektroenergetyki, przemysłu, transportu, budynków, użytkowania gruntów i leśnictwa. Z oczywistych względów jest on dla Polski dużym wyzwaniem. Ponadto, wysokie ceny emisji dwutlenku węgla przekładają się na ceny energii, co stanowi znaczące obciążenie dla obywateli.

Jest to szczególnie istotne w przypadku ciepłownictwa systemowego, gdzie możliwości przejścia na źródła zeroemisyjne są ograniczone. W tym kontekście strona polska postuluje o stworzenie mechanizmów dedykowanych sektorowi ciepłownictwa systemowego w systemie EU ETS.

W odniesieniu do apelu skierowanego w piśmie wskazuję, że zgodnie z polskim prawem środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji stanowią dochód budżetu państwa, z wyjątkami wprowadzonymi nowelizacjami przepisów w latach 2018 i 2019, zgodnie z którymi część środków przekazywanych jest na dedykowany cel. Jednym z takich działań jest wsparcie sektorów energochłonnych obciążonych kosztami polityki klimatycznej. Na ten cel przeznaczanych jest co do zasady 25% wpływów z aukcji, które są kierowane do Funduszu Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji.

Ponadto, zgodnie z zasadą jednolitości materialnej budżetu, należy wskazać, iż nie łączy się danych dochodów z konkretnymi wydatkami. Co do zasady w budżecie są określone wpływy oraz wydatki, jednak te dwie kategorie nie są ze sobą połączone celowościowo. Oznacza to, że środki nie są znaczone, mogą mieć charakter nie tylko wydatków, ale i ubytku dochodów wynikających ze stosowania różnych polityk regulacyjnych wspierających transformację klimatyczną (np. ulgi podatkowe).

Minister Klimatu i Środowiska stale obserwuje sytuację na rynkach ciepła, paliw i energii, która w ostatnim czasie charakteryzuje się dynamicznymi zmianami cen paliw, a w szczególności gazu

ziemnego. Rosnące koszty działalności przedsiębiorstw energetycznych znajdują swoje odniesienie w cenach ciepła dostarczanego do mieszkańców. Nie bez znaczenia pozostaje również wpływ wzrostu cen uprawnień do emisji dwutlenku węgla na sytuację polskiego ciepłownictwa, gdzie pomimo zmiany trendu w ostatnich dniach, ich notowania nadal są bardzo wysokie.

Najlepszym sposobem pozwalającym na ograniczenie ekspozycji na ryzyko wzrostu kosztów wynikających z udziału w systemie ETS, jest transformacja w kierunku źródeł nisko- i bezemisyjnych, którą Ministerstwo wspiera zarówno poprzez działania regulacyjne jak i pomoc inwestycyjną przez programy NFOŚiGW. Należy również pamiętać, że przedsiębiorstwa z branży ciepłowniczej powinny dążyć do spełniania celów zakładanych w Polityce Energetycznej Polski do 2040 r., co powinno przekładać się na modernizowanie jednostek wytwórczych, ograniczanie wytwarzania energii z paliw kopalnych, a co za tym idzie, ograniczanie emisji gazów cieplarnianych oraz dążenie do pracy w systemach efektywnych energetycznie. Podejmowanie takich działań pozwoliłoby uniknąć problemów finansowych oraz doprowadziłoby do unowocześnienia sektora ciepłowniczego.

Istotnym jest, że przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania ciepła, powinny kształtować swoje taryfy na podstawie rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 7 kwietnia 2020 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. z 2020 r. poz. 718 z późn. zm.). W przypadku istotnej zmiany warunków wykonywania działalności gospodarczej, za jaką należy uznać ostatnio notowane podwyżki cen nośników energii, przedsiębiorstwo energetyczne ma możliwość zmiany taryfy ukształtowanej na podstawie kosztów i wprowadzonej do stosowania, na podstawie § 28 ust. 1 ww. rozporządzenia.

W przypadku wytwarzania ciepła w kogeneracji (skojarzone wytwarzanie energii elektrycznej i ciepła) – taryfy kształtowane są w sposób uproszczony. Zgodnie z § 28 ust. 3 ww. rozporządzenia mogą być one zmienione jeżeli w trakcie okresu stosowania taryfy ogłoszone zostaną średnie ceny sprzedaży ciepła, na podstawie których kształtowana jest taryfa uproszczona.

W związku ze świadomością, że pomimo powyższego, część przedsiębiorstw ciepłowniczych jest w trudnej sytuacji finansowej, podejmowane są inicjatywy mające na celu poprawienie sytuacji przedsiębiorstw działających w tej szczególnie ważnej branży. Należy tu podkreślić, że zmiany regulacyjne są zawsze przeprowadzane z dbałością o zachowanie równowagi pomiędzy interesem przedsiębiorstw energetycznych i interesem odbiorców ciepła. Wprowadzono jednak kilka zmian w ww. rozporządzeniu, które zawierały elementy pomocowe dla przedsiębiorstw sektora ciepłowniczego. Do najistotniejszych działań na rzecz stabilizacji sytuacji przedsiębiorstw ciepłowniczych należy zaliczyć:

- rekompensatę z powodu dużej inercji przenoszonych kosztów emisji w średnich cenach ciepła dla przedsiębiorstw energetycznych kształtujących taryfy dla ciepła z kogeneracji w sposób uproszczony (§ 47 wprowadzony rozporządzeniem opublikowanym w Dz. U. z 2020 r. poz. 718),
- doprecyzowanie umożliwienia zmiany taryfy (§ 28 ust. 1 zmieniony rozporządzeniem opublikowanym w Dz. U. z 2021 r. poz. 158),
- rekompensatę z powodu dynamicznego wzrostu notowań cen uprawnień do emisji dwutlenku węgla, dla przedsiębiorstw energetycznych wytwarzających ciepło w źródłach nie posiadających jednostek kogeneracji (§ 45a wprowadzony rozporządzeniem opublikowanym w Dz. U. z 2021 r. poz. 788),
- zapewnienie minimalnego przychodu planowanego w taryfach wytwórców ciepła i jego dystrybutorom, który będzie dedykowany inwestycjom zmniejszającym emisyjność oraz inwestycjom zwiększającym udział energetycznie efektywnych systemów ciepłowniczych (regulacje wprowadzone rozporządzeniem opublikowanym w Dz. U. z 2022 r. poz. 37),

- umożliwienie zwiększenia wzrostu planowanego przychodu w taryfach kształtowanych w sposób uproszczony przedsiębiorstw wytwarzających ciepło w kogeneracji (przepisy wprowadzone rozporządzeniem opublikowanym w Dz. U. z 2022 r. poz. 37).

Wprowadzane zmiany przyniosą realne korzyści przedsiębiorstw ciepłowniczym. Niemniej jednak w Departamencie Ciepłownictwa Ministerstwa Klimatu i Środowiska aktualnie prowadzone są prace mające na celu między innymi:

- urealnienie przyjmowanych kosztów emisji w taryfie wytwórców ciepła nieposiadających źródeł z jednostkami kogeneracji,
- umożliwienie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki (URE) ogłaszanie wskaźnika referencyjnego odzwierciedlającego faktyczną sytuację otoczenia regulacyjnego przedsiębiorstw energetycznych wytwarzających ciepło w kogeneracji i stosujących uproszczony sposób kształtowania taryf dla ciepła,
- umożliwienie kształtowania taryf dla ciepła wytworzonego w źródle posiadającym zarówno jednostkę kogeneracji jak i jednostkę wytwarzającą tylko ciepło – w sposób hybrydowy – dla ciepła z kogeneracji w sposób uproszczony, a dla jednostki niekogeneracyjnej – na bazie kosztów,
- umożliwienie kształtowania taryf dla ciepła wytworzonego w kogeneracji na bazie kosztów.

Wsparcie dla ciepłownictwa nie ogranicza się jednak jedynie do działań na płaszczyźnie stricte legislacyjnej.

Pod koniec 2021 r. resort klimatu i środowiska przygotował i obecnie proceduje (etap uzgodnień międzyresortowych) projekt ustawy *o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska*, który dotyczy utworzenia i uruchomienia nowego funduszu przeznaczonego na transformację sektora energetycznego (Fundusz Transformacji Energetyki – FTE). Będzie on zasilany dochodami ze sprzedaży w drodze aukcji 40% rocznego wolumenu uprawnień do emisji w poszczególnych latach IV okresu rozliczeniowego systemu EU ETS.

Wielkość puli uprawnień do emisji z tego tytułu szacowana jest na ok. 268 mln. Ostateczna pula środków finansowych z tego tytułu uzależniona będzie od bieżących cen uprawnień do emisji.

W ramach funduszu finansowane będzie szerokie spectrum działań związanych z transformacją klimatyczną, w tym realizacja inwestycji w sektorze ciepłowniczym.

Ponadto należy wskazać, iż od czerwca 2021 r. funkcjonuje inny instrument finansowy – Fundusz Modernizacyjny (FM), ustanowiony w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. *zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814 i wdrożony do polskiego porządku prawnego ustawą z dnia 15 kwietnia 2021 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw* (Dz.U. z 2021 r. poz. 1047). Jest to nowy instrument służący wsparciu realizacji celów polityki energetyczno-klimatycznej, przy czym środki FM dedykowane są szerszemu gronu odbiorców z różnych sektorów. Polska jest jego największym beneficjentem (udział Polski w Funduszu Modernizacyjnym wynosi 43,41%). W chwili obecnej środki finansowe z FM przypadające dla Polski wynoszą ponad 30 mld zł, a ich ostateczna wielkość uzależniona będzie od cen uprawnień do emisji w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji EU ETS.

W 2021 r. akceptację Europejskiego Banku Inwestycyjnego i Komitetu Inwestycyjnego uzyskało 9 krajowych programów priorytetowych, w tym 8 z obszarów priorytetowych. W grudniu 2021 r. NFOŚiGW uruchomił nabory wniosków o dofinansowanie w ramach 3 programów priorytetowych,

kolejne będą uruchamiane sukcesywnie w tym roku. Łączna pula środków z Funduszu Modernizacyjnego przyznanych w 2021 r. Polsce na realizację przedsięwzięć z ramach zatwierdzonych programów wynosi 346 380 000 euro, co stanowi około 15,6% szacowanej całkowitej puli środków, które będą wydatkowane na te programy, tj. 2 268 763 333 euro. Kolejne środki na ww. programy będą wypłacane w transzach, w następnych latach. W bieżącym roku Polska będzie wnioskowała do Europejskiego Banku Inwestycyjnego o przyznanie dofinansowania dla kolejnych, nowych programów priorytetowych, jak również zwiększenie środków na programy uruchomione w 2021 r.

Należy też wskazać, że w celu wsparcia sektora ciepłowniczego środki UE zostały przewidziane w nowej perspektywie finansowej. Zarówno Krajowy Plan Odbudowy (KPO), jak i program Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko (FEnIKS) przewidują znaczące środki dla tego sektora.

W przypadku KPO wsparcie to zaplanowano w ramach komponentu B1.1.1. *Inwestycje w źródła ciepła (chłodu) w systemach ciepłowniczych*, z planowanym budżetem w wysokości 300 mln EUR. W ramach tego obszaru wspierane będą instalacje wykorzystujące do produkcji ciepła: energię ze źródeł odnawialnych, paliwa gazowe w kogeneracji z wyłączeniem paliw węglowych, pompy ciepła i źródła geotermalne. Inwestycje przyczynią się do zmniejszenia nakładów finansowych na utrzymanie systemów ciepłowniczych, poprawy jakości świadczonych usług oraz ich dostępności.

W przypadku FEnIKS został zdefiniowany cel strategiczny 2.1 *Wspieranie efektywności energetycznej i redukcji emisji gazów cieplarnianych*, z planowaną alokacją w wysokości 1 174 mln EUR. W ramach programu wsparcie mogą otrzymać zarówno efektywne jak i nieefektywne systemy ciepłownicze, przy czym te ostatnie mogą otrzymać wsparcie na inwestycje umożliwiające uzyskanie przedmiotowego statusu. Należy dodać, że wsparcie dotyczyć będzie różnych rodzajów inwestycji w ciepłownictwie, w tym m.in.: produkcji energii w procesie wysokosprawnej kogeneracji, rozwoju systemów ciepłowniczych, poprawy efektywności energetycznej infrastruktury, odnawialnych źródeł energii i magazynów ciepła.

Wyżej wskazane programy zostały przekazane do Komisji Europejskiej w celu ich zatwierdzenia.

W chwili obecnej trwają również prace w zakresie przygotowania dokumentów wdrożeniowych niezbędnych do uruchomienia naborów projektów, których rozpoczęcie przewiduje się w 2022 r.

Warto również nadmienić, że w ramach II transzy FM, zatwierdzonej przez Europejski Bank Inwestycyjny, zaakceptowane zostały następujące obszary wsparcia dla ciepłownictwa:

1. Kogeneracja dla ciepłownictwa

Celem programu jest promowanie wykorzystywania wysokosprawnej kogeneracji w sektorze ciepłowniczym.

Program skierowany będzie do przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (t.j.: Dz. U. z 2021 r. poz. 162, z późn. zm.) prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii, o zainstalowanej mocy cieplnej i/lub elektrycznej źródeł energii nie mniejszej niż 50 MW, realizujący projekt w ramach systemu ciepłowniczego, o zamówionej mocy cieplnej, na dzień składania wniosku, nie mniejszej niż 50 MW.

Wsparciem objęte zostaną inwestycje dotyczące budowy lub/i przebudowy jednostek wytwórczych o łącznej mocy zainstalowanej nie mniejszej niż 10 MW, pracujących w warunkach wysokosprawnej kogeneracji (z wyłączeniem energii wytworzonej w jednostce kogeneracji opalanej węglem) wraz z podłączeniem ich do sieci przesyłowej, w których do produkcji energii wykorzystuje się:

- ciepło odpadowe,
- energię ze źródeł odnawialnych,
- paliwa gazowe, mieszanki gazów, gaz syntetyczny lub wodór.

Elementem inwestycji może być m.in. przyłącze do publicznej sieci ciepłowniczej należące do beneficjenta projektu (wytwórcy energii) oraz magazyn ciepła - warunkiem udzielenia wsparcia na magazyn ciepła jest zintegrowanie go ze źródłem.

Wyłączone ze wsparcia są instalacje współspalania stałych paliw kopalnych z innymi paliwami (np. biomasa) w instalacjach wielopaliwowego spalania jak i dedykowanego spalania wielopaliwowego.

Do dofinansowania kwalifikują się instalacje, z których co najmniej 70% ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji w roku kalendarzowym zostanie wprowadzone do publicznej sieci ciepłowniczej.

Dofinansowanie przewidziane jest w formach: zwrotnej w wysokości do 100 % kosztów kwalifikowanych, bezzwrotnej - do 50% kosztów kwalifikowanych.

Planowany budżet programu ze środków FM: 3 mld zł, w tym 1,5 mld zł w formie dotacji i 1,5 mld zł w formie pożyczek.

2. Digitalizacja sieci ciepłowniczych

Celem programu jest budowa i przebudowa systemu telemetrii i telemechaniki polegająca na wdrożeniu nowoczesnych narzędzi i rozwiązań IT służących do zdalnego nadzoru, sterowania i regulacji pracy systemu ciepłowniczego, monitorowania parametrów jakościowych przesyłu ciepła/chłodu czy przekazywania informacji o zakłóceniach w pracy sieci i węzłów, a także lokalizacji awarii i przeznaczonych do odczytu na odległość wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

Program skierowany będzie do przedsiębiorstw energetycznych w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2021 r., poz. 716 z późn. zm.) prowadzących koncesjonowaną działalność gospodarczą w zakresie przesyłu i dystrybucji ciepła.

Wsparciem objęte zostaną inwestycje dotyczące:

a) budowy i przebudowy systemu telemetrii i telemechaniki polegające na wdrożeniu nowoczesnych narzędzi i rozwiązań IT służących do zdalnego nadzoru, sterowania i regulacji pracy systemu ciepłowniczego, monitorowania parametrów jakościowych przesyłu ciepła/chłodu czy przekazywania informacji o zakłóceniach w pracy sieci i węzłów, a także lokalizacji awarii i przeznaczonych do odczytu na odległość wskazań urządzeń pomiarowo rozliczeniowych,

b) budowy instalacji OZE produkujących energię wyłącznie na cele urządzeń wykonawczych związanych z systemem telemetrii i telemechaniki, przy czym elementem instalacji OZE może być magazyn energii pod warunkiem jego integracji ze źródłem OZE.

Dofinansowanie przewidziane jest w formach: zwrotnej w wysokości do 100 % kosztów kwalifikowanych, bezzwrotnej - do 50% kosztów kwalifikowanych.

Planowany budżet programu ze środków FM: 0,5 mld zł, w tym 0,25 mld zł w formie dotacji i 0,25 mld zł w formie pożyczek.

Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej trwa przygotowanie dokumentacji konkursowej dla wyżej wymienionych programów.

Prócz powyższego NFOŚiGW zgłosił propozycję kolejnych dwóch programów priorytetowych w obszarze ciepłownictwa do finansowania w ramach FM. Zgodnie z harmonogramem prac Komitetu

Inwestycyjnego Funduszu Modernizacyjnego formalne głosowanie nad programami w ramach III tranzy FM planowane jest 7 kwietnia 2022 r.

1. Kogeneracja powiatowa

Celem programu będzie promowanie wykorzystywania wysokosprawnej kogeneracji w sektorze ciepłowniczym.

Program skierowany będzie do przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162, z późn. zm.) prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania ciepła lub wytwarzania ciepła i energii elektrycznej, realizujących projekt w ramach systemu ciepłowniczego, o zamówionej mocy cieplnej, na dzień składania wniosku, poniżej 50 MW.

Przedmiotowy program stanowi uzupełnienie programu Kogeneracja dla ciepłownictwa (o którym mowa powyżej) i jest odpowiedzią na potrzeby zgłaszane przez przedsiębiorstwa realizujące inwestycje w mniejszych systemach ciepłownicznych. Program pozwoli na wypełnienie luki w finansowaniu sektora ciepłownictwa w Polsce, jaka powstała po zakończeniu naboru w ramach programu priorytetowego Ciepłownictwo Powiatowe (alokacja programu została wyczerpana).

Wsparciem objęte zostaną inwestycje dotyczące budowy lub/i przebudowy jednostek wytwórczych o łącznej mocy zainstalowanej nie mniejszej niż 1 MW, pracujących w warunkach wysokosprawnej kogeneracji (z wyłączeniem energii wytworzonej w jednostce kogeneracji opalanej węglem) wraz z podłączeniem ich do sieci, w których do produkcji energii wykorzystuje się:

- ciepło odpadowe,
- energię ze źródeł odnawialnych,
- paliwa gazowe, mieszanki gazów, gaz syntetyczny lub wodór.

Dofinansowanie przewidziane jest w formach: zwrotnej w wysokości do 100 % kosztów kwalifikowanych, bezzwrotnej - do 50% kosztów kwalifikowanych.

Wyłączone ze wsparcia są instalacje współspalania stałych paliw kopalnych z innymi paliwami (np. biomasa) w instalacjach wielopaliwowego spalania jak i dedykowanego spalania wielopaliwowego.

Do dofinansowania kwalifikują się instalacje, z których co najmniej 70% ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji w roku kalendarzowym zostanie wprowadzone do publicznej sieci ciepłowniczej.

Planowany budżet programu ze środków FM: 1 mld zł, w tym 0,5 mld zł w formie dotacji i 0,5 mld zł w formie pożyczek.

2. OZE - źródło ciepła dla ciepłownictwa – projekt

Celem programu jest promowanie wykorzystywania odnawialnych źródeł energii w sektorze ciepłowniczym.

Program będzie przewidywał dofinansowanie inwestycji dotyczących budowy lub/i przebudowy źródeł o łącznej mocy zainstalowanej nie mniejszej niż 2 MWt, w których do produkcji energii cieplnej wykorzystuje się energię ze źródeł odnawialnych. Elementem inwestycji może być: przyłącze do systemu ciepłowniczego, w którym realizowana jest inwestycja, które należy do beneficjenta projektu (wytwórcy energii), czy magazyn energii cieplnej - warunkiem udzielenia wsparcia na magazyn energii jest zintegrowanie go ze źródłem ciepła, które będzie realizowane równolegle w ramach projektu.

Wsparcie przewidziane jest w formach: bezzwrotnej w wysokości do 50 % kosztów kwalifikowanych oraz zwrotnej do 70% kosztów kwalifikowanych (dodatkowo wysokość pożyczek nie może przekroczyć

300 mln zł), natomiast nie więcej niż dopuszczają przepisy o pomocy publicznej. Kwota dofinansowania inwestycji ze środków Funduszu Modernizacyjnego nie może przekroczyć 70% kosztów kwalifikowanych inwestycji. Pozostałe koszty tej inwestycji nie mogą być finansowane ze środków publicznych (zastrzeżenie wynikające z faktu przyporządkowania obszaru do niepriorytetowego w ramach Dyrektywy ETS).

Warunkiem otrzymania wsparcia w ramach tego programu będzie konieczność wprowadzania co najmniej 70% wytworzonego ciepła do sieci ciepłowniczej. Planowany budżet programu ze środków FM: 2 mld zł, w tym 1,43 mld zł w formie dotacji i 0,57 mld zł w formie pożyczek.

Dalsze działania NFOŚiGW dotyczące powyższych programów priorytetowych są uzależnione od decyzji Komitetu Inwestycyjnego.

W konsekwencji powyższego, można zakładać, że zaistnieje perspektywa zwiększenia potencjału inwestycyjnego przedsiębiorstw ciepłowniczych, pozwalająca na sprostanie wyzwaniom stawianym przed ciepłownictwem systemowym i absorpcję środków krajowych i zewnętrznych, służących sfinansowaniu transformacji w kierunku systemów efektywnych energetycznie.

Z poważaniem

Piotr Sprzączak
Dyrektor
Departament Ciepłownictwa
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:
Pan Grzegorz Gmyrek
Dyrektor
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów